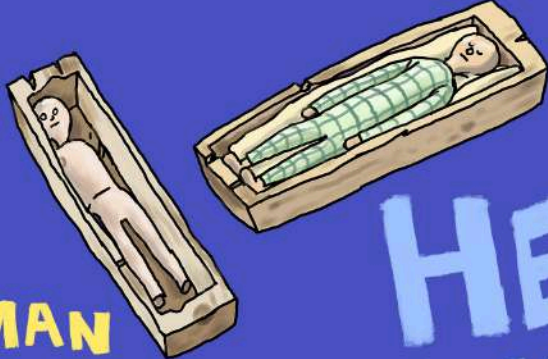

**HENK
HARDEMAN**

HET RAADSEL VAN DE GRAFBEELDJES

TONEELLEZEN

Wie zijn wij?

Lotte

Ik ben tien jaar en ga na de vakantie naar groep zeven. Vaak neem ik de leiding en ik los graag problemen op. Ook houd ik erg van geschiedenis en ik ben creatief.

Demian

Hij woont in dezelfde straat als ik, een paar huizen verderop. We zitten ook in dezelfde klas, maar normaal gaan we niet met elkaar om. Demian houdt van griezelverhalen.

Paul

Mijn vader. Gewoonlijk werkt hij op een kantoor, maar nu is hij thuis. Hij brak zijn been en daarom kunnen we niet met vakantie. Balen!

Benno

Vader van Demian. Hij werkt thuis, maar ik heb geen idee wat hij doet. We hebben nooit last van hem, want hij zit bijna altijd op zijn werkkamer.

Babs

Moeder van Demian. Net als Benno werkt ze thuis, maar zien we haar bijna nooit. Ze wil graag iets met haar handen doen, maar het blijft meestal bij typen.

Klaus

Mijn leraar van de knutselclub. Hij is aardig, behulpzaam en creatief. En hij komt uit Duitsland.

Fred Flipse

Spokenjager. Hoewel hij dat zelf een naar woord vindt. Hij noemt zich liever onderzoeker van geesten. Heeft een hekel aan Rita Dorreboom.

Rita Dorreboom

Voorzitter van de oudheidkundige vereniging. Ze is nogal opvliegend en denkt dat ze alles weet. Heeft een hekel aan Fred Flipse.

Sjaak Bladerdeeg

Verslaggever van de *Weekkrant*. Een razende reporter met een neus voor sappig nieuws. Dat vindt hij zelf tenminste.

Mien Vandenbos

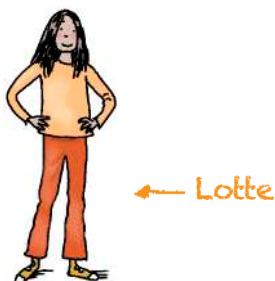
Hulp in de huishouding, maar ze maakt vooral veel rommel. En ze spuit overal bloemengeur. Ze is behoorlijk irritant.

Oscar Dubois

Een Vlaamse oudheidkundige, doet onderzoek naar grafgraven. Heeft ERG veel belangstelling voor onze vondst.

Lees eerst even dit

Hallo, ik ben Lotte. Leuk dat je zo meteen gaat lezen wat Demian en ik allemaal hebben meegemaakt tijdens de zomervakantie!

Voordat je begint, wil ik je een paar dingen vertellen. Dit is namelijk niet zomaar een boek. Het is de bedoeling dat je alles hardop voorleest. En niet in je eentje, maar samen met een vriend of vriendin. Heb je ooit eerder op die manier een boek gelezen?

In mijn verhaal komen verschillende personen voor. Die hebben allemaal hun eigen manier van praten. Op de vorige pagina's heb je al kunnen lezen welke personen in het boek voorkomen. Aan het begin van elk hoofdstuk zie je welke rollen jullie kunnen voorlezen. Spreek af wie welke rol doet. Zijn er meer dan twee rollen in een hoofdstuk? Dan staat er welke rollen door dezelfde voorlezer worden gelezen.

Elk hoofdstuk begint met een *blauwe* tekst. Tussen de rollen die jullie spelen, staan teksten *schuingedrukt*. Die teksten lezen jullie ook voor. Spreek bij elk hoofdstuk af wie de *blauwe* tekst voorleest en wie de *schuingedrukte* tussenstukjes. Natuurlijk kunnen jullie dit afwisselen. Zo blijft het spannend!

Een paar tips om jullie op weg te helpen:

1. Bedenk van tevoren hoe iemand spreekt. Probeer die persoon te wórdén. Mien Vandenbos heeft bijvoorbeeld een harde stem, maar Lotte praat rustig.
2. Heb je meerdere rollen in een hoofdstuk? Maak de stemmen dan zo verschillend mogelijk.
3. Lees van tevoren je tekst even door, dan struikel je niet over moeilijke woorden.
4. Praat duidelijk en niet te snel, behalve wanneer je personage haast heeft. Dan móét je snel praten, maar wél duidelijk!
5. Woorden die in HOOFDLETTERS zijn geschreven, lees je HARD voor.
6. Zie je tekst in kleine letters? Dan fluister je.
7. Woorden met een streepje naar rechts krijgen nádruk.
Bijvoorbeeld: Je moet nú stoppen.
8. Bij drie puntjes (...) wacht je even. Staan ze aan het einde van een zin? Dan is dat, omdat de spreker zijn zin niet afmaakt of niet kán afmaken. Bijvoorbeeld omdat iemand hem of haar onderbreekt.
De puntjes kunnen er ook staan om het extra spannend te maken.

Veel plezier!

Bah, vakantie!

Babs

Demian

Lotte

Demian heeft vakantie en hangt verveeld op de bank. Naast hem ligt een griezelboek. Hij kijkt filmpjes op zijn telefoon. Het is al middag. Babs, zijn moeder, komt de kamer binnen.

Demian klinkt verveeld. Zijn moeder is een beetje boos. Laat dat met je stem horen. Speel je Babs, dan lees je ook de tekst van Lotte.

Babs

Ben je nou nóg niet aangekleed? Het is al twaalf uur geweest!

Demian

Nou en? Ik heb vakantie, hoor.

Babs

Dat kan wel zijn, maar je zit al uren op je telefoon te kijken. Waarom ga je niet lekker buiten een frisse neus halen? Moet je zien, het is fantastisch weer.

Demian

En wat moet ik daar dan doen? Iedereen is op vakantie, al mijn vrienden zijn naar het buitenland. Alleen wij zijn nog hier.

Babs

Ik weet dat je graag ook op vakantie had gewild, maar ...

Demian

Maar jullie hebben te veel werk, dat heb je al tien keer gezegd. Ik ga me aankleden, daarna ga ik wel een stukje fietsen.

Babs Is er dan echt helemaal niemand met wie je kunt spelen?

Demian Chillen, mam, spelen is iets voor kleuters. Nee, er is helemaal niemand met wie ik kan chillen.

Demian staat op en sloft zuchtend naar de gang. Zijn beste vriend Tim komt pas aan het einde van de zomervakantie weer terug. Die zit nu op een survivaalkamp in de Ardennen. Demian wil niet chagrijnig doen tegen zijn moeder, maar hij baalt als een stekker. Hij staat al op de trap als zijn moeder een kreetje slaakt. Hij loopt snel weer terug.

Demian Wat is er, mam? Heb je je teen gestoten, of zo?

Babs Nee, er schiet me opeens iets te binnen! Lotte gaat ook niet op vakantie. Haar ouders wilden kamperen in Frankrijk, maar haar vader heeft zijn been gebroken. Die arme man zit nu in het gips.

Demian Zit hij helemaal in het gips?

Babs Nee, gekkie, alleen zijn been! Maar ze kunnen nu dus niet weg en moesten alles afzeggen. Misschien wil Lotte wel met je spelen. Chillen, bedoel ik. En ze woont maar een paar huizen verderop.

Demian Ik heb nooit meer dan drie woorden met haar gesproken, mam! Waar is papa eigenlijk?

Babs Die doet boodschappen. Hij vroeg nog of je meeging, maar je reageerde niet.

Demian Huh? Ik heb niets gehoord!

Babs Als jij aan die telefoon vastgeplakt zit, lijkt je op een andere planeet te zitten.

Demian Haha, lollig hoor. Nou, ik ga me maar even aankleden.

Babs En niet gaan computeren, hè!

Als Demian even later weer beneden komt, staat zijn moeder klaar met een schep.

- Demian   Wat ga je daarmee doen, mam?
- Babs   Ik wil al een tijdje een moestuin. Ik dacht: daar ga ik nu maar eens aan beginnen. Heb ik meteen wat lichaamsbeweging. Ik zit anders toch maar de hele dag achter die computer.
- Demian   En ik mag van jou niet computeren! Terwijl jij dat de hele dag doet!
- Babs   Ja, maar dat is nodig voor mijn werk.
- Demian   Je gaat zeker het achterste stuk omspitten? Dat helemaal overwoekerd is met onkruid?
- Babs   Inderdaad, wil je me soms helpen? Dan heb jij ook wat lichaamsbeweging. En je krijgt er extra zakgeld voor.
- Demian   Ik zal erover nadenken, maar eerst ga ik een stukje fietsen.
- Babs   Misschien kun je even gezellig bij Lotte langs?
- Demian   Ja, doe!

Als Demian de straat op rijdt, voelt hij zich al iets beter. Even later komt hij langs het huis van Lotte. Ze staat in de voortuin en zwaait naar hem. Hé, was hij nou maar de andere kant op gereden! Maar waar is ze nou mee bezig? Smalle takken liggen op een stapeltje op het tuinpad. Ernaast staat een gereedschapskist. Demian rijdt de stoep op en stopt voor Lottes huis.

- Demian   Hoi! Wat moet dat worden, een kruk of zo?
- Lotte   Nee, dat gaat een vogelhuisje worden.
- Demian   Cool, heb je dat helemaal zelf bedacht?

Lotte

Samen met Klaus, de leraar van onze knutselclub. De knutselclub is jammer genoeg gesloten vanwege de zomervakantie. Maar ik wilde iets te doen hebben, omdat we nu niet weggaan.

Demian

Ik hoorde het van mijn moeder. Balen, zeg. Hoe gaat het met je vader?

Lotte

Op zich wel goed. Maar hij is nogal chagrijnig, omdat we nu niet weg kunnen. Dus ik blijf liever buiten.

Demian

Haha, dat snap ik en ook dat je vader baalt. Ik zou ook liever naar het buitenland gaan, maar helaas.

Lotte

O ja, jullie blijven ook thuis. Wat ga jij doen?

Demian

Mijn moeder wil dat ik de grond help omspitten voor haar moestuin. Maar met dit snikhete weer heb ik daar absoluut geen zin in ... Pfft.

Lotte

Je kunt ook iets gaan knutselen, net als ik.

Demian

Een vogelhuisje? Het stikt hier van de katten.

Lotte

Of je gaat iets ontdekken, iets geheimzinnigs.

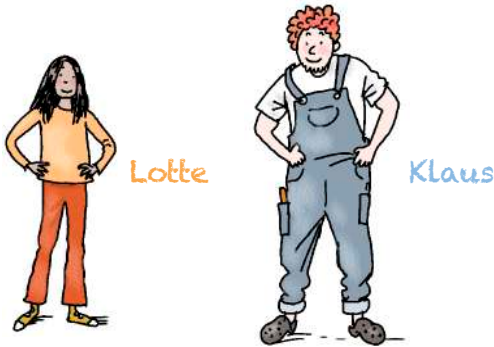
Demian

Iets geheimzinnigs? In deze oersaaie wijk?

Lotte

Je weet maar nooit ...

Lottes geheime plannetje

Kort nadat Demian is weggefietsd, bedenkt Lotte een plannetje. Daarvoor heeft ze Klaus nodig. Gelukkig gaat hij pas over anderhalve week met vakantie en kan ze meteen langskomen. Ze staan in de studio achter zijn huis. Er staan bakken met allerlei knutselmaterialen. Op planken staan potten met potloden, verfwasten en scharen. In kasten liggen vellen papier in allerlei kleuren en maten. Klaus haalt zijn hand door zijn rode krullen terwijl hij Lotte aankijkt. Klaus komt uit Duitsland, dus hij praat met een Duits accent. Lotte praat heel enthousiast vanwege haar plannetje.

Klaus Beeldjes? Wat voor beeldjes wil je dan maken en hoe groot moeten ze zijn?

Lotte Ongeveer twintig centimeter. Ze moeten van hout zijn en kleren aan hebben. Nou ja, eigenlijk zijn het meer vodden.

Klaus Oké, dus wat hebben we allemaal nodig?

Lotte Hout, lapjes stof, verf en latjes voor de kistjes en de deksels. En het moet er allemaal stokoud uitzien.

Klaus

Wat voor kistjes bedoel je precies?

Lotte

Doodskistjes. Daar liggen die beeldjes in.

Klaus

Doodskistjes? Huu, dat klinkt allemaal behoorlijk griezelig! Waarom wil je zoiets maken?

Lotte

Mijn buurjongen Demian gaat ook niet op vakantie. Daarom verveelt hij zich ontzettend. Ik wil hem hiermee verrassen.

Klaus

Nou, dat gaat wel lukken. Hij schrikt zich gegarandeerd een ongeluk!

Lotte

Dat is ook de bedoeling, want hij houdt van griezelverhalen.

Klaus

Hoe kwam je eigenlijk op dit huiveringwekkende idee, Lotte?

Lotte Vorig jaar waren we in een museum in Schotland. Daar zag ik zulke beeldjes. Bijna twee eeuwen geleden werden er zeventien gevonden door jongens in Schotland. De echte zijn kleiner, maar dit lijkt me nog veel griezeliger.

Klaus Wauw, spannend hoor! Goed, dan maken we eerst een schetsje van zo'n beeldje in een doodskistje.

Ze gaan aan de tekentafel zitten en Klaus begint te tekenen. Lotte geeft af en toe aanwijzingen. Daarna legt Klaus stukken hout bij elkaar en zoekt hij andere materialen erbij. Als hij daarmee klaar is, bestudeert hij opnieuw de schets.

Klaus Allemachtig! Dat ziet er mooi uit, hè? Wanneer moet het klaar zijn?

Lotte Zo gauw mogelijk, want hij verveelt zich nu al kapot.

Klaus En de zomervakantie is nog maar net begonnen! Nou, dan beginnen we meteen maar. Want het moet natuurlijk wel klaar zijn voordat ik vertrek. Hoeveel wil je er eigenlijk maken?

Lotte Zes beeldjes is volgens mij wel genoeg. Toch?

Drie dagen later is het zover, de beeldjes zijn klaar. Ze liggen in hun doodskistjes, die aan de bovenkant iets breder zijn. Op elk kistje zit een deksel, vastgetimmerd met een handvol roestige spijkers. Klaus wikkelt alles in vloeipapier en stopt het in een grote boodschappentas. Lotte vindt het jammer dat ze nooit aan Demian zal kunnen vertellen hoeveel moeite ze voor hem heeft gedaan. Maar het moeilijkste komt nog ...

Demian heeft vakantie, maar hij verveelt zich te pletter. Daarom bedenkt buurmeisje Lotte iets spannends. Ze maakt zes grafkistjes met beeldjes erin en begraaft ze stiekem in Demians tuin. Later graven ze samen de kistjes op. Lotte maakt Demian wijs dat ze stokoud zijn. De opgraving komt in de krant en al gauw komen er allerlei figuren op af. Maar niet allemaal met goede bedoelingen.

Leuk dat je ons spannende avontuur gaat lezen! Niet stilletjes, maar hardop! En niet alleen, maar samen met iemand anders. Je zus, je opa, je beste vriendin ... Kies maar uit. Vind je het leuk om stemmetjes te doen? Dan is dit boek voor jou!

met tekeningen van Juliette de Wit

NUR 283

ISBN 978-90-487-4711-5

9 789048 747115

